

عنوان مقاله:

نقش تکنولوژی حمل و نقل شهری بر بافت کالبدی محله های تاریخی در دوران معاصر (نمونه موردی محله خیابان و درب کوشک شهر قزوین)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 7، شماره 12 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهرنوش حسن زاده - دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

حسین سلطان زاده

خلاصه مقاله:

تکنولوژی های نوین شهرسازی که در چرخه نیاز تعریف و بازتعریف می شوند؛ در هر عرصه ای از محیط های شهری قابلیت حضور دارد. میزان و نحوه تاثیرگذاری آن در طی ادوار تاریخی تابع شرایط بسیار پیچیده ای است که در یکی از کامل ترین حالت ها در محله های شهری درک میگردد. بارزه های تکنولوژی حمل و نقل شهری به عنوان یک نیروی محرکه در دگرگونی ساختارهای کالبدی-فضایی نقش بی بدیلی در پایداری محله های تاریخی ایفا می کند. مطالعات نظری حوزه پایداری و تکنولوژی حمل و نقل شهری ابهامات گسترده ای را برای تصمیم سازان، برنامه ریزان و طراحان در برهه های مشخص زمانی پدید می آورد؛ اما بررسی کیفی و کمی پایداری در طول دوران به منظور شناخت مسیرهای تصمیم سازی آتی از اهمیت بسیاری برخوردار است. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی نقش تکنولوژی حمل و نقل شهری در سیر دگرگونی محله های تاریخی از نقطه نظر پایداری است. پرسش های تحقیق عبارت اند از پایداری محلات در سیر دگرگونی تاریخی خود در دوران معاصر چه روندی داشته اند و تکنولوژی حمل و نقل شهری در میزان پایداری محلی چه نقشی داشته است بر همین اساس روش تحقیق به صورت توامان کیفی و کمی بر مبنای مطالعه اسنادی سیر دگرگونی محلات و ارتباط آن با میزان پایداری با استفاده از روش شاخص عملکرد محله ای است. بررسی های حاضر در دو محله خیابان و درب کوشک شهر قزوین با پیشینه دوران صفوی بیانگر آن است که معیارهای پایداری محلی تا پیش از سال 1386 روند نزولی داشته و در برخی از معیارها به پایین ترین میزان خود رسیده است. در دهه پس از آن، برخی از معیارهای پایداری شامل ایمنی و امنیت، سرزندگی و دسترسی افزایش یافته و معیارهای هویت، تنوع و خوانایی کاهش یافته است.

کلمات کلیدی:

محله خیابان، محله درب کوشک، حمل و نقل شهری، پایداری محلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018110>

